

O trpělivosti

Včera jsem se vracela s nákupem přes park domů. Šla jsem kolem vzrostlého kaštanu a myslela jsem na to, že letos asi jeho plody mít nebudu, neboť letos bylo moc horké léto, skoro bez kapky vody ...

Náhle mne oslnil záblesk a na zemi jsem uviděla hnědý lesklý předmět. Shýbla jsem se a ejhle ... krásný velký lesklý kaštan, jak namalovaný z obrázku ...

Nedalo mi to, a položila jsem tašku přímo ke stromu a očima pátrala po zemi, tam byl klacíček, tam vyloupená slupka od kaštanu, naprosto čerstvá novotou zářící a jako zázrakem jsem zahlédla druhý kaštanek, tu třetí kaštan, jen srdce plesalo a v duchu jsem děkovala za ty krásné dary.

Připomnělo mi to přísloví, kdo si počká, ten se dočká .... . Pravda, každým rokem jsem sbírala zralé kaštany vždy v prvním týdnu v září na začátku školního roku a letos jsem byla zklamaná, že skoro všechny kaštany před několika týdny visely na stromě a pokud nějaký spadl i se slupkou, kaštany byly bílé, nevyzrálé, velmi malé velikosti. Tenkrát jsem se pomalu smiřovala s tím, že letos nebudu mít čerstvé kaštany pod polštářem ... .

A teď se moje duše tetelí radostí nad tím, že jsem našla zralé, krásně do hněda zbarvené velké kusy kaštanů. A v duchu děkuji za tu krásu, kterou si mohu vzít domů. A tenhle příběh, který píšu je vlastně tak trochu i o životě - od něj si máme vzít ponaučení, že pokud chceme od života všechno a hned, tak to není tak krásné a skoro dokonalé, jako když si na všechno počkáme a dostaneme to takové, jaké to opravdu chceme mít ....

Tím nám život chce říct, že všechno přijde v pravý čas, a ten kdo spěchá dostane od života málo, nebo skoro nic ...

Přeji hezký večer přátelé!